

fuldftændig lige i Henfeende til den materielle Bøvelret, faaledes turde der ogsaa være Jøie til faavidt muligt at gjennemføre famme Lighed mellem dem i Henfeende til Bøvelproceffen.

Udvalget har derfor anfet det for rigtigt, at alle Bøvelsager udenfor Kjøbenhavn behandles gjæfteretsvis, og det vilde ligefædes have foretrukket at henlægge alle Bøvelsager i Kjøbenhavn til en og famme Ret, fom efter dets Anftuelfe helft maatte være den almindelige Ret, da der formentlig ikke er nogen Grund til at henlægge nogen Art Bøvelsager til Sø- og Handelsretten; en dertil figtende Forandring i Lov 19de Febr. 1861 har Udvalget imidlertid ikke ment at burde foreslaa aldeles leilighedsvis, og da paa den anden Side det personlige Henfyn, hvorefter Sø- og Handelsrettens Kompetens er afgrændset, næppe tillader, at alle Bøvelsager i Kjøbenhavn henlægges til den, har Udvalget ment, at de Bøvelsager, der ikke henhøre under Sø- og Handelsretten, i Kjøbenhavn kunne behandles ved Gjøfterretten eller ifølge Forordningen 6te August 1824 § 9 gjæfteretsvis ved Gjøldskommissionen. Ved denne Ordning vil Bøvelskreditor i alle Tilfælde opnaa den hurtigere Afgang til Fyldeftjørelse, fom er af faa stor Betydning til Bøvelforholdet; men paa den anden Side bør dog efter Udvalgets Formening denne Fordel for ham ikke vindes paa Debtors Beføtning, faa meget mindre fom der i de Bøvelsager, der behandles ved Sø- og Handelsretten, kun er lægges almindelige Gøbyrer. Udvalget har derfor tillige foreslaaet, at det dobbelte Retsgøbyr, fom er foreskrevet ved Sportel-Reglementet 22de Marts 1814 § 19, jfr. Lov 29. December 1857 § 1 c om Forhøielse i Sp. Regl. for Jærperne og Frdn. 6. Aug. 1824 § 9, naar en Sag behandles gjæfteretsvis, faavel fom det i Sp. Regl. 22. Marts 1814 § 27 andet Stykke bestemte Gøbyr, naar Sagen behandles ved Gjøfterretten, ikke skal erlægges i Bøvelsager.

Under Forudsætning af, at de foransjorte Vndringsforflag vedtages, har Udvalget ogsaa forment, at Bestemmelsen om Forligsmægling i Lov af 19de Februar 1861 § 19 kunde almindeliggjøres, faaledes at i Bøvelsager Forligsmægling kan finde Sted efter begge Parters Begjæring.

§ Henhold til det Anførte skal Udvalget nedenfor stille Forflag til en forandret Affattelse af § 2, lydende:

„I Kjøbenhavn behandles de Bøvelsager, der ikke henhøre under Sø- og Handelsretten, ved Gjøfterretten eller gjæfteretsvis ved Gjøldskommissionen; udenfor Kjøbenhavn behandles alle Bøvelsager i Overensstemmelse med Reglerne for Gjøfteretsbehandling. Den i Sportelreglement af 22de Marts 1814 § 19 jfr. Lov af 29de December 1857 § 1 c. om Forhøielse i Sportelreglement for Jærperne og Forordning 6te August 1826 § 9 foreskrevne Forobling af Retsgøby-

rerne faavel fom den i Sp. Regl. 22de Marts 1814 § 27 2det Stykke foreskrevne Forhøielse deraf finder ikke Sted i Bøvelsager.

Forligsmægling kan i Bøvelsager finde Sted efter begge Parters Begjæring.

Ved Forlagets § 3, fom har optaget den gjældende Retts Regler blot med den af Bøvelsforlagets nye Bestemmelser følgende Lempelse, jfr. Motiverne til § 3 E. 4—5, finder Udvalget Intet at bemærke.

Heller ikke har Udvalget Noget at indvende mod den Ret til at gjøre Modfordringer gjældende, fom er hjemlet ved Forlagets § 4, 1ste Stykke; men med Henfyn til Formen, hvorunder de forudsættes at skulle gjøres gjældende, erindres, at de paagjældende Modfordringer, naar Bøvelsager procederes ved Sø- og Handelsretten, i Kjøbenhavn kunne gjøres gjældende uden Kontraktlage og Kontraktssmaal, forsaavidt Paastanden ikke gaar ud paa at faae selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb, og den samme Regel vil der da formentlig for Lighedens Skyld være Grund til at gjennemføre overalt i Bøvelproceffen. I Henhold hertil formener Udvalget at burde stille Forflag til en forandret Affattelse af § 4, 1ste Stykke, faaledes at det kommer til at lyde:

„I Bøvelsager kunne kun faadanne Modfordringer fremsættes, fom enten ere støttede paa, at der ved Forhøimælle med at give den i Bøvelslovens § 45 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsjøgte Skade, eller gjøres gjældende til Fyldeftjørelse af den Ret til Liffidation, fom tilkommer Sagsjøgte ligeoverfor et insolvent Bo. Gaar Paastanden ikke ud paa at faae selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb, kan Modfordringen gjøres gjældende uden Kontraktlage og Kontraktssmaal.

Hvis denne Affattelse vedtages, vil det formentlig være rigtigt at lade Ordet „endvidere“ i Paragrafens 2det Stykke udgaa.

Ved §§ 5—8 finder Udvalget intet Videre at bemærke

Derimod har det Udftilligt at anføre med Henfyn til Bestemmelsen i § 9. Svad først Affattelsen deraf angaar, formener Udvalget, at der ikke er Grund til at beholde Betegnelsen „umiddelbar“ foran Sogeforretning, da denne Betegnelse vel foretoimner i de videnskabelige Systemer, men ikke i Lovgivningen, og der formentlig ikke er nogen Grund til aldeles leilighedsvis at indføre den ved denne Lov, da det, fom skalde udtrykkes derved, er tilstrækkelig fremhævet i Paragrafens sidste Sætning. Denne Sætning maa dernæst for Sammenhængens Skyld helft flyttes op efter den første Sætning og det nuværende 2det Punktum begynde et nyt Stykke. Dette 2det Punktum turde dernæst være mindre heldigt affattet, forsaavidt fom det deri optagne Udtryk, at det til Sikkerhed for Retvirenten tagne Gøds skal tjene ham til haandsaet Pant, nærmest maatte lede til den Antagelse, at